Sygn. akt **OS 24/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio**

Sędziowie: **r.pr. Arkadiusz Wagner -** sprawozdawca
r.pr. Renata Majerowska

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie r.pr. (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. (data wpływu) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)., sygn. akt (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k**.** (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 46 ze zm.) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD (...)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

……..	……	……
r.pr. Olimpia Marcewicz- Kochnio	r.pr. Arkadiusz Wagner	r.pr. Renata Majerowska

Uzasadnienie

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo p. (…) zatytułowane „Wniosek o ponowne rozpoznanie i dowód z konfrontacyjnego odsłuchania nagrań". Z uwagi na fakt, że pismo to wpłynęło w następstwie wydanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowienia z dnia (…) r., traktowane jest jako odwołanie na ww. postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. (data wpływu maila) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga p. (…) na działania radcy prawnego (…).

Z treści skargi wynika, że radca prawny (…) działając jako reprezentant fundacji „(…) miała dopuścić się *„naruszenia zasad wykonywania zawodu, w tym zasady legalizmu oraz lojalności wobec wymiaru sprawiedliwości"*. Powyższe w ocenie Skarżącego „stanowi podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego".
Jak wskazuje Skarżący w treści pisma z dnia (…) r. radca prawny (…) popełnić miała, cyt.: *„Trzykrotne przestępstwo: wymuszenie, szantaż, nadużycie prawa-wymuszanie przestępstwa groźbą zastosowania przestępstwa przez radcę prawnego*".
Skarżący dalej w sposób szczegółowy opisał zarzucane radcy prawnemu czyny:
*„**I. Uporczywa reprezentacja nielegalnego zarządu*** (…)***"***
Podstawa prawna: art. 258 § 1 KK, art. 270 § 1 KK
Radca prawny uporczywie reprezentuje nielegalny zarząd (…)*". W roku* (…) *została sfałszowana uchwała fundatorów o powalaniu zarządu poprzez podrobiony podpis, co potwierdza postępowanie prokuratorskie o numerze sygnatury* (…)*. Radca prawny ma dostęp do wszystkich dowodów będących również w dyspozycji organów ścigania, jednak świadomie odmawia ich poznania, co uniemożliwia jej obiektywną ocenę możliwości i prawa do reprezentowania zarządu opartego na dokumencie obarczonym fałszerstwem.*

II. Wyłudzanie nienależnych świadczeń majątkowych od fundacji (1) oraz osoby prywatnej
Podstawa prawna: art. 286 § 1 KK, art. 5 KC, art. 6 KC
Radca prawna wystosowała dwa pozwy, z czego jeden jest już w sądzie, co dowodzi powagi sytuacji. Żąda od (…) *zapłaty* (…) *PLN oraz ode mnie prywatnie kwoty* (…) *PLN tytułem rzekomego odszkodowania za brak dokonania czynu zabronionego polegającego na zniszczeniu pojazdu oklejonego grafiką promującą honorowe krwiodawstwo, pomimo że ani* (…)*, ani ja nie jesteśmy właścicielami tego pojazdu, a* (…) *jest podmiotem jeszcze formalnie niedziałającym, co czyni roszczenie całkowicie bezpodstawnym.*

III. Wymuszanie dokonania przestępstwa pod groźbą zastosowania przestępstwa, stanowiące potrójne przestępstwo

Podstawa prawna: art. 191 § 1 KK, art. 288 § 1 KK, art. 18 § 2 KK, art. 286 § 1 KK, art. 5 KC

Radca prawna zmusza mnie do zniszczenia cudzego mienia, tj. pożytecznej społecznie okleiny promującej honorowe krwiodawstwo, co znajduje się w granicach przestępstwa, a niewątpliwie jest działaniem nieetycznym, bowiem w istocie polegałoby na niszczeniu dobra społecznego o wartości wyższej niż tylko materialna ((…)*), gdyż promuje ono ratowanie życia. Jeżeli jako fundator lub osoba prywatna nie dokonam tego przestępstwa, to radca prawna, grozi zastosowaniem przeciwko mnie przestępstwa w postaci wniesienia pozwu o astronomiczne, nieuzasadnione odszkodowanie, co stanowi wymuszenie rozbójnicze, narzędzie zastraszania i metodę instrumentalnego stosowania prawa jako środka przemocy prawnej, co stanowi trzecie przestępstwo w łańcuchu wymuszenia. Tym sposobem przestępczość wymusza na mnie przestępstwo, gdyż jeśli go nie popełnię, zastosowane zostanie przeciwko mnie przestępstwo, a całość stanowi represyjny mechanizm narzucenia przestępstwa poprzez groźbę procesową, ubrany w formę „legalizmu" pozbawionego podstawy prawnej."*

Jak dalej wywodzi: *„Podkreślenia wymaga, że jednoczesne wystąpienie tak wielu przestępstw i naruszeń prawa -jak przemoc i groźby w celu zmuszenia (art. 191 § 1 KK), zniszczenie mienia (art. 288 § 1 KK), podżeganie do przestępstw (art. 18 § 2 KK), oszustwo (art. 286 § 1 KK) oraz nadużycie prawa (art. 5 KC) - w jednym, spójnym ciągu zdarzeń i w jednej sprawie, nie może być w żadnym wypadku uznane za pomyłkę, przypadek ani przeoczenie."*

Skarżący zarzuca radcy prawnemu, że popełniła przewinienie dyscyplinarne stypizowane w § 6, § 7, § 11, § 19 oraz § 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, oraz swoim zachowaniem wyczerpała znamiona występków określonych m.in. w: art. 191 § 1 k.k., art. 231 § 1 k.k., art. 258 § 1 kk., art. 270 § 1 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k..

Następnie, pismem z dnia (…) r., Skarżący, w ramach uzupełnienia skargi, zarzucił, że pozew sporządzony przez radcę prawnego (…) w imieniu (…) przeciwko prezes (…) z siedzibą w (…) ma być oparty na kłamstwach i manipulacjach oraz ma mieć charakter oszczerczy wobec wymiaru sprawiedliwości. W pozwie tym bowiem, według Skarżącego, nie znajduje się ani jedno prawdziwe twierdzenie – co najwyżej półprawdy oraz celowe manipulacje, brutalne kłamstwa.

Skarżący na potwierdzenie powyższych zarzutów załączył dokumenty o następujących tytułach:

- „instrumentalne wykorzystywanie procedur sądowych do celów przestępczych" – mające stanowić własną interpretację zachowań radcy prawnego (…) w zakresie ich kwalifikacji prawnej;

- „dwustronne potwierdzenie fałszerstwa – przez pokrzywdzonego i sprawców. Dowody absolutne – bez potrzeby interpretacji" – stanowiące interpretację Skarżącego zeznań (wypowiedzi) fundatora (...), (...) oraz mec. (...) (k. (...)verte);
- Skarżący złożył także pamięć przenośną goodram 16GB na której mają znajdować się ww. wypowiedzi ww. osób, kserokopie pozwu o zaprzestanie naruszania prawa ochronnego na znak towarowy, korespondencję Skarżącego z radcą prawnym (...) za pośrednictwem poczty elektronicznej i oświadczenie dotyczące autorstwa nazwy „(...)".

Pismem z dnia (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wezwała radcę prawną (...) do pisemnego ustosunkowania się do treści skargi.
W odpowiedzi na skargę radca prawny (...) pismem z dnia (...) r. (data wpływu) złożyła pisemne wyjaśnienia wraz z dokumentami na potwierdzenie swojego stanowiska. W swoich wyjaśnieniach radca prawny (...), ustosunkowując się do treści skargi, zaprzeczyła zarzutom stawianym jej przez Skarżącego, nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej przez Skarżącego czynów i wyjaśniła zakres i cel świadczonej pomocy prawnej na rzecz (...). Do ww. pisma załączyła kserokopie dokumentów stanowiących o niepopełnieniu zarzucanych jej czynów stanowiących przewinienie dyscyplinarne, w tym pisma procesowe, wydruki maili, czy oświadczanie syna Skarżącego będącego jednocześnie jednym z członków (...) (k. (...)). Ponadto radca prawny do odpowiedzi na skargę załączyła dokumenty potwierdzające wykreślenie z urzędu danych Skarżącego, jako (...) fundacji „(...), w związku ze skazaniem go prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w (...) za przestępstwo określone w art. (...) kodeksu karnego (k. (...)).

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia sygn. akt RD (...).

W dniu (...) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo p. (...) zatytułowane „Wniosek o ponowne rozpoznanie i dowód z konfrontacyjnego odsłuchania nagrań". Z uwagi na fakt treść i przedmiot pisma jest ono traktowane jako odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.
W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w

Lublinie zasadnie i zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...).

W pełni należy zgodzić się z poglądem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, że brak jest podstaw do odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego (...), wobec niepopełnienia przez nią czynu wypełniającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Opisane w skardze zachowania radcy prawnej nie uchybiły ani godności zawodu, ani zasadom etyki zawodowej czy jakimkolwiek przepisom prawa.
Należy stwierdzić, że zachowanie radcy prawnego (...) mieści się w dopuszczalnych granicach czynności podejmowanych w postępowaniu czy to przedsądowym czy sądowym, służących do obrony interesu reprezentowanej przez radcę prawnego strony. Składanie do Sądu pism procesowych zawierających wnioski dowodowe oraz załączanie stosownych dokumentów jako dowodów, to normalne i typowe czynności podejmowane przez profesjonalnych pełnomocników. Podkreślić należy, że z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że formułowane na etapie postępowania sądowego przez radcę prawnego (...) żądania i wnioski były poparte stosownymi dokumentami, opiniami, wiadomościami, nagraniami i innymi dowodami oraz informacjami pozyskanymi od mocodawcy, a mającymi odzwierciedlenie w przedstawionych dokumentach.

W swojej skardze Pan (...) zarzucał, że radca prawny reprezentuje nielegalnie powołany zarząd fundacji. Podnosił także, że w stosunku do radcy prawnego (...) toczą się zainicjowane przez niego postępowanie sądowe. Twierdzenia o nielegalnie powołanym zarządzie, ani o toczących się przeciwko radcy prawnej postępowaniach sądowych nie znalazły poparcia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.
Wręcz przeciwnie z załączonych przez radcę prawną dokumentów mających walor urzędowy wynika wprost, że Skarżący został wykreślony z rejestru przedsiębiorców ze względu na obowiązujące przepisy prawa w związku z popełnionym przez niego przestępstwem, na co wskazuje wymieniony w treści Postanowienia Sądu Rejonowego (...) w (...) z dnia (...) r. prawomocny wyrok z dnia (...) r. (k. (...)).
W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie ocenił, że nie sposób uznać, aby radca prawny (...) wykonując czynności zawodowe, tj. świadcząc pomoc prawną na rzez swojego klienta fundacji „(...) z siedzibą w (...) względem (...) oraz bezpośrednio wobec Skarżącego, postępowała sprzecznie z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszyła obowiązki zawodowe. Czynności te bowiem były ukierunkowane na ochronę praw jej klienta i były typowymi czynnościami zawodowymi radcy prawnego.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nadmienia, że Skarżący w piśmie z dnia z dnia (...) r. (data wpływu) nazwanym „Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy i dowód z konfrontacyjnego odsłuchu nagrań" *de facto* nie sprecyzował żadnych zarzutów wnosząc o ponowne rozpoznanie

sprawy, a w sposób opisowy ponowił wcześniej podnoszone zarzuty stawiając jednocześnie szereg tez i zapytań.
Ponadto Skarżący wniósł, (co zupełnie niezrozumiałe, ponieważ nie leży to w kompetencjach Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie) *„na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy o radcach prawnych o zabezpieczenie materiału dowodowego w postaci”* bliżej nieokreślonych nagrań z udziałem (...) (byłej żony Skarżącego) oraz z udziałem (...), korespondencji prowadzonej przez (...) w imieniu „rzekomego” zarządu i wszelkich dokumentów, na podstawie których radca prawny powołuje się na swoje umocowanie.

W dniu (...) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo p. (...) zatytułowane „Zwięzłe podsumowanie podstaw odwołania”.

Skarżący stawił się na rozprawę, która miała miejsce w dniu (...) r., w toku której podtrzymał swoje stanowisko, złożył pismo zatytułowane „Wnioski do protokołu” oraz przedłożył do akt sprawy kopię uchwały nr (...) powołującej zarząd (...) i skan dowodu rejestracyjnego pojazdu marki (...).
Wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność stwierdzenia autentyczności podpisów jednego z fundatorów, który powołał zarząd fundacji oraz po raz kolejny o konfrontacyjne odsłuchanie nagrań.

Oceniając przedłożoną kopię uchwały nie może umknąć uwadze okoliczność, że przedłożona uchwała o powołaniu zarządu fundacji (...) ta na której miałby się znajdować sfałszowany podpis jednego z fundatorów, podpisana jest także przez Skarżącego. Nie jest zadaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego badanie w jakich okolicznościach doszło do złożenia podpisów pod przedmiotową uchwałą, jednakże wydaje się dalece nieprawdopodobne, by na podjętej przez fundatorów w tym samym dniu i miejscu uchwale znajdowały się podpisy innych osób niż wymienionych w jej treści.

Marginalnie wypada skonstatować, iż co prawda Skarżący stawił się na rozprawie i brał w niej czynny udział, to jego stanowisko nie wniosło nic nowego do sprawy i nie potwierdziło też okoliczności wskazywanych przez Skarżącego w skardze i odwołaniu

Końcowo można stwierdzić, że Skarżący wydaje się nie rozumieć, że działania radcy prawnego (...) wpisują się w działania jej mocodawcy, tzn. że radca prawny działa w najlepiej pojętym interesie swojego klienta, jej działania mają podstawy faktyczne, a postawa Skarżącego ma wyraźnie swoje podłoże w wieloletnim już konflikcie z fundatorami i członkami zarządu fundacji, w tym z jego najbliższą rodziną.

Nadmienić wypada, że nie jest rolą organów dyscyplinarnych przejmowanie roli sądów powszechnych tak cywilnych, jak karnych i rozstrzyganie in merito. Wszelkie ewentualne podejrzenie o działanie zorganizowanych grup przestępczych, kłamstwa,

działanie na szkodę fundacji, czy działania nielegalnego „rzekomego zarządu" o czym pisze w swoich pismach Skarżący winno być przedmiotem odrębnego postępowania karnego zainicjowanego przez Skarżącego.

Nie jest rolą ani rzecznika dyscyplinarnego, ani Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ocena zasadności i skuteczności czynności pełnomocników profesjonalnych, podejmowanych w postępowaniach prowadzonych przez właściwe organy. Co więcej, nie jest też rolą rzecznika dyscyplinarnego ocena zasadności, zgodności z prawem decyzji organów postępowania w reakcji na czynności stron lub ich pełnomocników. To te organy, także w ramach kontroli instancyjnej, mają prawo do takiej oceny, z zastrzeżeniem konsekwencji procesowych, które wynikają dla stron postępowania, w postaci negatywnych dla nich rozstrzygnięć. Strony postępowań i ich pełnomocnicy mają natomiast prawo wykorzystywać wszelkie instrumenty prawne, które w ich ocenie mogłyby służyć interesom strony.
Końcowo należy wskazać, że również nie jest rolą rzecznika dyscyplinarnego ocena czy radca prawny swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa, jak i ocena bezprawności działania zarządu (...). Prowadzenie postępowania w tym zakresie należy do kompetencji innych organów, tj. prokuratury lub sądów powszechnych. Innymi słowy, w przypadku oceny przez Skarżącego, że istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego (...), Skarżący może złożyć stosowne zawiadomienie do organów ścigania.
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie mając na uwadze przedstawiony stan sprawy uznał postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe i orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 499) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

…… …….. ……
Olimpia Marcewicz-Kochnio Arkadiusz Wagner Renata Majerowska